

om de ville have Del i denne Bestyrelse eller ikke. Jeg antager, at det vil være en Selvsøge, at Bestyrelsen maa suppleres af Kommunens Beboere. — Der foregaar ogsaa ved denne Lov den Forandring, at hele Kommunen skal danne en samlet frivillig Fattiges Kasse. Det tror jeg slet ikke er heldigt. Jeg tror, at de smaa Kredse virke mere heldig, end naar de absolut skulle bringes sammen. I en Kommune paa Landet bød Folk jo ikke saaledes Side om Side med hinanden, men den bestaar undertiden af langt fra hinanden liggende Sogne. Jeg tror, at det vil være mere heldigt, at det fremdeles ligesom hidtil bliver en frivillig Sag at oprette Kredse sognevis i Sogne, som nu høre til samme Kommune. Derfor det skal kunne ventes, at de frivillige Bidrag skulle blive større, tror jeg i alt Fald, at det er en nødvendig Betingelse, at Kredsene blive indrettede saaledes, at Folk i Almindelighed kunne have Indseende med, hvorledes det, der gives frivilligt, bliver anvendt; men det vil ikke kunne ske, naar Kommunens og Kasseens Omraade bliver det samme. — Jeg skal naturligvis ikke bestemt kunne sige, om denne Lov vil gjøre de Fattiges Kasse mere Skade, end saamange andre Lovbestemmelser have gjort den, men det er min Mening, at den vil gavne meget lidt eller maaske slet intet til at skaffe frivillige Midler tilstede, og en Lov, der ikke fornaar dette, har jeg naturligvis ikke stor Sympathi for.

Kaiser: Det ærede Medlem, som har indbragt dette Lovforslag, yttede et Ønske om, at dets Omraade maatte blive udvidet til Kjøbenhavn. Dette Ønske kan jeg ikke dele. Det ærede Medlem begrundede sit Ønske derved, at den store Belgjørenhed, der udvilles i Kjøbenhavn, ledes af flere Selstaber og altsaa mangler den fornødne Enhed. Jeg kan nu vel være enig i det Ønske, at der maa blive større Enhed i Bestyrelsen af den frivillige Fattigunderstøttelse i Kjøbenhavn, men jeg kan derimod ikke være enig i, at dette Resultat skalde kunne optnaas derved, at Loven blev udstrakt til Kjøbenhavn. Det er nemlig ikke Savnet af Love, der fremfalder den manglende Enhed, men derimod Savnet af en klar og sikker Erkjendelse af, hvad der skal udrettes gennem den frivillige Godgjørenhed, og paa hvilken Maade det skal ske. Efterhaanden som denne Erkjendelse kommer tilstede — og man er paa gode Veie i saa Henseende — vil der ogsaa blive tilveiebragt den Enhed, som sikkert maa ønskes, men griber man ind med Love paa dette Omraade, er jeg bange for, at man netop vil sjerne sig fra det Maal, man ønsker at naae. Jeg tror, at Lovbestemmelser, som fastsætte en halv officiel og halvt frivillig Fattigforfølgelse, ganske sikkert mere ville lamme end styrke Godgjørenheden, og at man derfor helst skal lade Forholdene udvikle sig paa samme Maade som hidtil uden at

gribe ind med Bestemmelser, som ogsaa i mange andre Henseender ikke passe for Hovedstaden. Den Fordel, der skalde optnaas gennem Loven, at der nemlig skalde tilfalde de Fattiges Kasse Indtægter, som den hidtil ikke har havt, tillægger jeg ikke den Betydning som den ærede Forslagsstiller, og navnlig forstod jeg ikke rigtig hans Henvisning til en vis enkelt Indtægt, der skalde tilfalde det Kjøbenhavnste frivillige Fattigvesen. Han nævnte nemlig den Indtægt, der skrives sig fra Lovleombæringen i Kirkerne. Men nu tror jeg, at Alle ere enige i, — og Kjøbenhavns Magistrat og Kommunalbestyrelse have længe samstemmet deri, — at det er en Uting, at disse Lovler ombæres, og at man maa ønske, at dette Forhold kunde ophøre; men dermed vilde da ogsaa Indtægten ophøre, og den frivillige Fattigforfølgelse vilde altsaa Intet faae af denne Kilde. Indtægten af disse Lovler tilfalder visse bestemte Personer og Formaal, Betjentene ved Kirkerne, Kateketerne ved nogle Kirker, og jeg tror Søværnshuset, og der er ogsaa en Lovle, hvis Indhold tilfalder Fattigvesenet. Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har gjentagne Gange forsøgt paa at faae denne Lovleombæring til at ophøre, men netop fordi Indtægten hovedsagelig tilfalder Formaal, der ligge ganske udenfor Kommunalbestyrelsens Omraade, har man ikke kunnet optnaa sit Ønske, og der vilde dog ikke være optnaaet Noget ved, at man inddrog den ene Lovle, naar man vedblev at ombære de fire andre. De andre Indtægter, som ifølge Lovforslaget skalde tilflyde en frivillig Fattigkasse i Kjøbenhavn, vilde paa den anden Side ikke have den Betydning som en paa rette Maade grundlagt Organisation, støttet paa en virkelig frivillig Godgjørenhed. Jeg maa derfor være enig i, hvad der allerede er udtalt tidligere, at, ligesom det i ethvert Fald er tvivlsomt, hvilken Nytte den her foreslaaede Udvidelse af Loven af 8de Martz 1856 vil medføre for det øvrige Land, saaledes tør det vel navnlig siges, at Lovforslaget ikke passer paa Forholdene, saaledes som disse nu ere i Kjøbenhavn.

Indenrigsministeren: Jeg hører desværre ikke til dem, der kunne dele den Tro, at det foreliggende Lovforslag vil faae nogen Indflydelse paa Forfølgelsen af de frivillige Bidrag; tværtimod er det, uden at jeg derfor har noget værre Syn paa Menneskene, end jeg tror, at der let vil kunne paavises Berettigelse til at have, min Overbevisning, at man netop ved at skabe flere Organisationer, end der allerede er tilstede, — og efter min Mening er der allerede for mange — affrækker en stor Del af den frivillige Fattighjælp fra at henvende sig til de Fattiges Kasse. Det er ikke hermed min Mening at sige, at Menneskene ikke have Hjerte for deres trængende Brødre og Søstre, ei heller, at de overhovedet skulle holde sig tilbage fra at hjælpe; men, mine Herrer, denne Godgjørenhed er en noget zart Plante,